

opulus, i. subs. m. **FORMA** de eo et populus ambigitur COLUM 5.7.1. **ETYM** a Cisalpina Gallia fortasse proueniens VARRO Rus 1.8.3. **DRom** it. (l)oppio. [**FREQ** minima 4^{indicia} 0,3^{/d.c.m.} 37 VARRO] uocabulum scriptis technicis ad agriculturam pertinentibus aptum; inter saec. I aec. et II ec. tantum inuenitur. ¶ (Acer opulus) aceris genus quo quasi rumpotinus utebatur • arce montañés, utilizado para maridar vides [**HYPER** acer² **SIM** rumpotinus] 37 VARRO Rus 1.8.3. arbusta, ubi traduces possint fieri uitium, ut Mediolanenses faciunt in arboribus quas uocant opulos. 79 PLIN Nat 17.201. Transpadana Italia praeter supra dictas cornu, opulo ... arbustat agros. ☞ **GLOSS** Philox. κισσόφυλλον cyclaminus, opulus.